

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Велико Търново , 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и осми юни, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА
Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря ВАНЯ Г. ЧАНТОВА
в присъствието на прокурора Свилен Георгиев Цветков (АП-Велико
Търново)
като разгледа докладваното от КРАСЕН ГЕОРГИЕВ Наказателно дело за
възобновяване № 20214000600198 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е
по искане на осъдения КР. В. К. за възобновяване на ВНОХД № 919/2020год.
по описа на Окръжен съд-гр.Плевен /НОХД № 843/2020год. по описа на
Районен съд-гр.Плевен/.

От съдържанието на искането е видно, че с него е заявено основание
за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с
допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК.

Твърди се, че присъдата на първоинстанционния съд и решението на
въззивния съд са постановени в нарушение на закона и при допуснати
съществени процесуални нарушения.

Осъденият счита, че не са били събрани всички доказателства по

делото за разкриване на обективната истина и вместо да бъде оправдан е бил осъден.

На следващо място се твърди, че както в първоинстанционното производство, така и в производството пред Окръжен съд-Плевен са били допуснати съществени процесуални нарушения, а именно недопускане на комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза, което по същество ограничавало правото на защита на осъдения К.К..

Излагат се съображения, че допускането на такава експертиза би изяснило разположението на пътниците в автомобила, т.е. това на осъдения К. и на свидетеля Славко Георгиев, предвид обстоятелството, че на досъдебното производство е бил извършен оглед на автомобила, при който е бил иззет биологичен материал и бил направен фотоалбум.

Посочва се, че в НПК е записано, че следва да се събират доказателства, които подкрепят обвинителната теза, а също и такива, които оневиняват обвиняемия.

Освен това се излагат съображения, че изводите в мотивите както на първоинстанционния, така и на въззивния съд са неправилни и базирани на непълни и противоречиви доказателства.

Иска се Великотърновският апелативен съд да възобнови наказателното дело, да отмени присъдата постановена по НОХД № 843/2020год. по описа на Районен съд-гр.Плевен и решението постановено по ВНОХД № 919/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен и да върне делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд от друг състав.

В съдебно заседание осъденият КР. В. К. и упълномощения му за производството по възобновяване защитник адв.К.В. от АК-Плевен поддържат искането за възобновяване на делото и молят да бъде уважено по изложените в искането съображения.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване на делото и предлага Великотърновския апелативен съд да го остави без уважение.

В последната си дума осъденият К.К. иска да се отмени решението на въззивния съд и присъдата и делото да се върне за ново разглеждане.

Великотърновският апелативен съд, като извърши проверка за наличие на заявеното с искането основание за възобновяване на делото в пределите визирани в чл.347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната, в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл.420 ал.2 от НПК, като от съдържанието на искането е видно, че с него е заявено основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК. Искането за възобновяване е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421 ал. 3 от НПК.

Разгледано по съществото, искането за възобновяване на делото е неоснователно, като съображенията за това са следните:

С присъда № 260014 от 25.09.2020год., постановена по НОХД № 843/2020год. по описа на Районен съд-гр.Плевен, подсъдимият КР. В. К. е признат за виновен в това, че на 21.12.2019год. в с.Пелишат, обл.Плевен, управлявал МПС –л.а. „Ауди“ А4, с рег.№ ЕН 82**** с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда- 1,95 на хиляда, установено по надлежния ред, поради което и на основание чл.343б ал.1 от НК, вр- с чл.54 от НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено на основание чл.66 от НК с изпитателен срок от три години, глоба в размер на 500 лева и на основание чл.343г от НК е лишен от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца.

Подсъдимият К.К. е осъден да заплати направените по делото разноси в досъдебната и съдебна фаза.

Присъдата е обжалвана от подсъдимия К.К., чрез защитника му адв.К.В. и с решение № 260031 от 10.03.2021год. постановено по ВНОХД № 919/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен е потвърдена присъда № 260014 от 25.09.2020год., постановена по НОХД № 843/2020год. по описа на

Районен съд-гр.Плевен.

Решението на въззивния съд не е подлежало на касационна проверка по жалба или протест и на основание чл.412 ал.1 т.1 от НПК е влязло в сила от момента на постановяването му. На същата дата е влязла в сила и присъдата на първоинстанционния съд.

Първо следва да се разгледа оплакването за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като въпроса относно правилното приложение на закона може да бъде решен само, ако делото е разгледано в съответствие с процесуалните правила и не са налице съществени нарушения на последните, които да съставляват основание за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане.

Оплакването за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК е лишено от основание. Липсват допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалните правила, които да са останали незабелязани от въззивния съд и последният не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила в рамките на въззивното производство. В съответствие с правилата на чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 от НПК първоинстанционният съд е допуснал и събрал всички доказателства необходими за разкриването на обективната истина и изясняване на обстоятелствата по делото, влизащи в предмета на доказване по чл.102 от НПК. Видно от мотивите на първоинстанционната присъдата и на въззивното решение, вътрешното убеждение на първоинстанционния и въззивния съд, относно приетите за установени фактически положения, е формирано при стриктно спазване на правилата на чл.14 ал.1 и чл.107 ал.5 от НПК, въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, съобразно изискванията на закона. Мотивите на присъдата на първоинстанционния съд са изготвени в съответствие с изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, като съдът е посочил какво приема за установено, въз основа на кои доказателствени материали, какви са правните му съображения за взетото решение, обсъдил е наличните противоречия в доказателствените материали и е изложил убедителни съображения защо приема и кредитира някой от тях, а други отхвърля. Въззивният съд, в пределите на въззивната проверка по чл.314 от НПК, проверил изцяло правилността на

първоинстанционната присъда, като извършил собствена задълбочена проверка и анализ на всички доказателствени материали. Във въззивното решение са обсъдени всички доводи изложени в подкрепа на оплакванията във въззивната жалба, като въззивният съд аргументирано, позовавайки се на доказателствата по делото и закона, е изложил съображенията си защо ги е приел за неоснователни и защо е приел фактическите и правни изводи на първата инстанция за правилни. Изложените мотиви в решението на въззивната инстанция напълно удовлетворяват изискванията на чл.339 ал.2 от НПК. Присъдата на първоинстанционния съд и решението на въззивния съд не почиват на предположения и не е нарушен чл.303 от НПК.

Лишени от основание са доводите на осъдения и защитника му, че първоинстанционният и въззивният съд са допуснали съществено нарушение на процесуалните правила, състоящо се в това, че са отказали да допуснат исканата от защитата на подсъдимия комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза. Съгласно константната практика на ВКС, съдът не е длъжен да уважава всички направени доказателствени искания на страните, а само тези, които касаят събирането на доказателства необходими за разкриване на обективната истина и правилното решаване на делото. В настоящия случай, за да оставят без уважение искането на защитата на подсъдимия за назначаване на комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза, първоинстанционният и въззивният съд правилно са констатирали, че местопроизшествието, на което е бил извършен оглед на 02.04.2020год. - процесният лек автомобил „Ауди“ А4, не е било запазено, тъй като същият автомобил се е намирал в двора на къщата на осъдения К. и при това положение не може се приеме, че след толкова време спрямо автомобила не са осъществявани интервенции, които да повлияят на експертното заключение. Отделно от това, другите събрани по делото доказателства, които са били анализирани обективно, всестранично и пълно както от първоинстанционния, така и от въззивния съд, са били напълно достатъчни да се направи несъмнен извод за авторството на подсъдимия, а именно, че той е лицето, което е управлявало автомобила както при изкарването на същия от двора на къщата му, така и малко по-късно, когато е настъпило ПТП с него.

Въз основа на изложеното до тук може да се обобщи, че настоящият

състав на Великотърновския апелативен съд не намери да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да разкриват наличие на основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.2 от НПК. В случая не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на абсолютните по чл.348 ал.3 т.2-4 от НПК, както и такива по чл.348 ал.3 т.1 от НПК, които да съставляват основание за възобновяване на делото и връщането му за ново разглеждане.

Лишено от основание е и оплакването за допуснато съществено нарушение на закона и наличие на основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.1 от НПК. При приетите за установени фактически положения, първоинстанционният и въззивният съд правилно са квалифицирали извършеното от КР. В. К. деяние като престъпление по чл.343б ал.1 от НК и липсва основание за оправдаване на осъдения или за обмислянето на различна правна квалификация.

Предвид липсата на основание за възобновяване на делото, искането на осъдения следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения КР. В. К. за възобновяване на ВНОХД № 919/2020год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен /НОХД № 843/2020год. по описа на Районен съд-гр.Плевен/.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____